

25

1737/VII/7

χ. Ιωάννη Αδάμη

979/φ 9r

σχ. 24

**Πρακτικό. «Δημοσία» κατάδεση οφειλής, σε εκτέλεση αποφάσεως και ως εγγυοδοσία.**

<sup>26</sup>/ || 1737. || ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ 7. Κατὰ τὴν ἄνωθεν Κρίσιν, πλερώνοντας ὁ κύρ Γεώργης Π(απ)α Νίκου <sup>27</sup>/ τὸν κύρ Κῶστα Λούκα, καὶ ἀναμένοντας ἀπὸ ὅλα νὰ δίδῃ ἀκόμη F 50. ὑποσχέθη-<sup>28</sup>/κεν ἐκ στόματ(ος) ἀπατός του ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου, ὅτι ἔως τῇ ἐρχομένην τετράδην <sup>29</sup>/ δίχως ἄλλο νὰ τὰ φέρῃ παρὼν τὰ ἄνωθεν 50. φλορίντ<ξ>ια, εἰ μὲν καὶ δὲν τὰ φέρῃ <sup>30</sup>/ καθῶς τάζεται, νὰ ἔχῃ νὰ παιδεύεται, καὶ νὰ ἔχῃ τὰ ἄνωθεν μπάνια νὰ τὰ <sup>31</sup>/ ἀφίνῃ βουλλωμένα καὶ ὀπρισμένα, ἔως νὰ ξεταχθοῦν καὶ τᾶλλα τὰ κατάστιχάτους.

<sup>32-34</sup>/ Georgius Mános pitropus, σταμος κοστά, ιωανης στεφαν(ου), Ἰωανν(ης) Ἀδάμη mr, Κωνστ(αν)τιν(ος) Μανόλι.

**στ. 26-29** Μερικὴ εκπλήρωση οφειλῆς καὶ υπόσχεση ολοσχεροῦς εξοφλήσεως, σε τακτὴ προδεσμία.

**στ. 29-31** Απειλοῦνται κυρώσεις σε περίπτωσι μὴ εκτελέσεως. Διατάσσεται υποχρεωτικὴ παρακατάδεση στο Κριτήριον<sup>1</sup> τοῦ οφειλομένου υπολοίπου τοῦ χρέους, μέχρις ὅτου ελεγχθοῦν ὅλα τα ἐμπορικὰ βιβλία των διαδίκων που ἀφοροῦν γενικά στις μεταξύ τους ἐμπορικὲς συναλλαγές, μέχρι τῆς τελικῆς δηλαδὴ ἐκκαθαρίσεως.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 144, 188.

26

1737/IV/20

χ. Ιωάννη Αδάμη

979/φ 9v

σχ. 18

**Απόφαση οριστική. Τόκος υπερημερίας. Επιστροφή χρεωστικής ομολογίας στον οφειλέτη. Κόμιστρο.**

// Κύρ Κῶστας Λούκα, μετὰ τοῦ κύρ Θεοδωράνου.

<sup>2</sup>/ || Ἐσώλιντας νὰ ἐφανέρωσεν ὁ κύρ Κῶστας τὴν Ὁμολογίαν τοῦ κύρ Θεοδωράνου <sup>3</sup>/ ὅπου τὴν εἶχεν χαμένην καὶ τὴν εὗρηκεν, καὶ βεβαιώνει ἢ αὐτὴ ὁμολογία <sup>4</sup>/ πῶς εἰς τὸ Κλούζι νὰ ἔχουν νὰ πλερώνονται τὰ 300.

φλουριά με τὸ διά-<sup>5</sup>/φορόν τους ὅπου διαλαμβάν(ει), λοιπὸν κατὰ τὴν κρίσιν τὴν πρώην καμω-<sup>6</sup>/μένην, ἐκρίθη καὶ τώρα παρ' ἡμῖν, ὅτι νὰ πλερώνῃ ὁ κύρ Θεοδωράν(ος) <sup>7</sup>/ τὸ ἐπίλοιπον διάφορον, διὰ δύο μῆνας ὅπου ἐπέρασαν, ἡγουν φλουριά <sup>8</sup>/ πέντε, καὶ ἐσχώρεσεν ὁ κύρ Κῶστας ἓνα φλουρὶ ἀπ' αὐτὰ ἰδιοδελήτως, ὥ-<sup>9</sup>/στε νὰ τοῦ δώσῃ ὁ κύρ Θεοδωράνος ἀκόμη 4. φλουρία, καὶ νὰ πέρνη τὴν <sup>10</sup>/ ὁμολογίαν του, καὶ νὰ ἐξοφλίσῃ περὶ τούτου. καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

<sup>11</sup> / 1737. ἐν μηνὶ Ἀπριλλίῳ 20. Σιμπῖνι

<sup>12-15</sup> / Georgius Manol, στάμος κοστά mr, ελευθέρις αγγελου mr, Ἰωάν-ν(ης) ἀδάμη mr, τζουανός<sup>1</sup> μαρκ(ου).

<sup>16</sup> / Ἡ Ἀκόλλη ἐζήτησεν ὁ κύρ Κῶστας, καὶ διὰ κάποιον Σουλλέρην ὅπου τὸν ἤφεραν <sup>17</sup>/ συντροφικᾶ ἀπὸ τὴν Λίψκαν μαζὺ μετὰ τὸν μακαρίτην Γιοβάνον, νὰ τοῦ <sup>18</sup>/ λογαριάσωμεν τὰ ἐξοδα, ὅπου δὲν τὰ ἐλογάριασαν, καὶ λογαριάζοντές-<sup>19</sup>/τους, ἔγινε κρίσις, νὰ τοῦ δίδῃ ὁ κύρ Θεοδωράνος F 6. καὶ νὰ εἰ-<sup>20</sup>/ρηνεύωνται, χωρὶς νὰ φιλον(ει)κήσουν πλέον περὶ τούτου.

<sup>21</sup> / Ἐτεῖ τῷ αὐτῷ καὶ μηνὶ καὶ ἡμέρᾳ ὡς ἄνωθεν.

**στ. 2-6** Εμφάνιση ὁμολογίας που εἶχε ἀπωλεσθεῖ καὶ κηρυχθεῖ ἀνίσχυρη, γιὰ τὴν ὁποία εἶχε ἀποδειχθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κριτηρίου ὅτι ἐξοφλήθηκε –τόσο τὸ κεφάλαιο ὅσο καὶ ὁ τόκος (αν. εγγρ. 18).

**στ. 6-8** Το Κριτήριο ἀποφασίζει τὴν καταβολή του υπολειπόμενου τόκου υπερημερίας<sup>1</sup>.

**στ. 8** Ἐκπτώση<sup>2</sup> στὸν τόκο υπερημερίας ἐκ μέρους τοῦ δανειστή.

**στ. 9-10** Προϋπόθεση τῆς παραδόσεως τῆς ὁμολογίας στὸν οφειλέτη εἶναι ἡ ἐξόφληση τοῦ τόκου υπερημερίας.

**στ. 16-18** Αἶτημα τοῦ ἐνάγοντος περὶ καταβολῆς κομίστρου ἀπὸ τὸν ἐναγόμενο γιὰ τὴ μεταφορὰ ἐνός Σάξονα –Schuller(;)-, ὁ ὁποῖος εἶχε πιδανόν κάποια σχέση με αὐτόν. Το «συντροφικᾶ» ἐδῶ τέθηκε ἐκ παραδρομῆς, ἀντὶ τοῦ «συντροφιά», διότι ἀπαγορευόταν ἡ σύσταση συντροφίας με τοπικούς, δηλ. μὴ μέλη τῆς Κ οποιασδήποτε ἐθνοτικῆς ομάδας, ἀκόμα καὶ με Ῥωμαίους, που δὲν συμμετείχαν στὸ δώσημον<sup>3</sup>.

**στ. 18-20** Το Κριτήριο ἀποδέχεται τὸ αἶτημα τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἀποφασίζει τὴν καταβολή μέρους τοῦ κομίστρου, προκειμένου νὰ λυθοῦν ὀριστικὰ οἱ μεταξύ των διαδίκων διαφορές.

1. Υπολογίζεται σε 10% ἐτησίως. Βλ. καὶ ΕΚΣ, σσ. 188, 192· πρβλ. Θ. 26(1690) § 13 (ό.π., σ. 302) γιὰ τὸν τρέχοντα μὴ ἐμπορικὸ τόκο.

2. Βλ. εγγρ. 24.

3. Βλ. ό.π., σσ. 112-114, 166· Θ. 27(1691-92) § 2 καὶ 39(1723) § 4 (ό.π., σσ. 304 καὶ 338). Ἡ μεταφορὰ πρέπει νὰ ἐγινε με τὸ ἀμάξι με τὸ ὁποῖο ὁ ἐνάγων μετέφερε τὰ ἐμπορεύματά του.